

ธรณีวิทยาของจังหวัดระยอง

จังหวัดระยองเป็นจังหวัดชายทะเลทางภาคตะวันออกของประเทศไทยอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร เป็นระยะทางประมาณ 179 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 3,522 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตทางทิศเหนือและตะวันตกติดต่อกับจังหวัดชลบุรี ทางตะวันออกติดต่อกับจังหวัดจันทบุรีและทางทิศใต้ติดต่อกับอ่าวไทย

จังหวัดระยองมีบันทึกหลักฐานความเกี่ยวพันทางประวัติศาสตร์มาตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงรัตนโกสินทร์ แต่ที่เก่าแก่ไปกว่านั้นได้แก่ ลักษณะของแผ่นดินและพื้นที่ซึ่งมีหลักฐานทางธรณีวิทยาชี้ให้เห็นว่าผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลง (Geological process) มายาวนานกว่า 570 ล้านปี จนปรากฏเป็นรูปลักษณะพื้นฐานดังที่เห็นในปัจจุบันได้แก่ พื้นที่ภูเขา พื้นที่ลอนคลื่น ที่ราบตะกอนน้ำพา พื้นที่ชายฝั่งทะเล และพื้นที่เกาะต่าง ๆ

1. พื้นที่ภูเขา (Mountainous area)

มีความสูงตั้งแต่ 50 เมตรขึ้นไป วางตัวอยู่ในแนวเหนือ-ใต้ กระจายตัวอยู่ทั้งทางตะวันออก ตอนกลางและตะวันตก ทิวเขายาวตอนกลางประกอบด้วยเขาขยายดา เขาท่าลาด เขาวงช้าง และเขาขุนอินทร์ซึ่ง ต่อแดนกับจังหวัดชลบุรีทางทิศเหนือ แนวเขาทางตะวันออกได้แก่เขาชะมูน เขาชะเมา เขาวงที่สันเขาเป็นแนวชายแดนกั้นระหว่างระยองกับจันทบุรี ยอดเขาสูงสุดอยู่ที่เขาชะเมา สูง 1,024 เมตร จากระดับทะเลปานกลาง ภูเขาทางตะวันตก มีแนวสันเขาเป็นเขตต่อระหว่างระยองกับชลบุรี เช่นเขานั่งยอง เขาเนินกระปรอก เขาตีนเป็ด เขาโกรกตะแบก เป็นต้น

บริเวณพื้นที่ภูเขา มักเป็นบริเวณที่สามารถศึกษาชั้นหินได้ดี เนื่องจากมักเป็นบริเวณที่มีชั้นหินโผล่ปรากฏให้เห็นได้ดี พื้นที่ภูเขาในเขตจังหวัดระยอง มีหินแข็งที่ปรากฏให้เห็นทั้งชนิดหินแปร หินตะกอน และหินอัคนี ซึ่งมีอายุต่าง ๆ กัน ตั้งแต่ยุคพรีแคมเบรียน (มากกว่า 570 ล้านปี) จนถึงยุคครีเทเชียส (66.5 ล้านปี) หินเหล่านี้ได้แก่

1.1 หินตะกอนและหินแปร (Sedimentary and metamorphic rocks)

หินยุคพรีแคมเบรียน: (แก่กว่า 570 ล้านปี) เชื่อว่าเป็นหินที่มีอายุแก่ที่สุดของพื้นที่ในเขตจังหวัดระยอง ประกอบไปด้วยหินแปร ชนิดหินไนส์ หินชีสต์ และหินแคลก์-ซิลิเกต พบเป็นบริเวณเล็ก ๆ ทางตอนเหนือที่ต่อเนื่องมาจากทิวเขาเจ้าของจังหวัดชลบุรี เขาวังบาน เขาแหลมหญ้า และเกาะเสม็ด ลักษณะเด่นของหินเหล่านี้เป็นแถบสีของแร่ซึ่งมีทั้งแถบตรงและแถบโค้ง เนื่องจากการถูกแปรสภาพ

หินยุคไซลูเรียน-ดีโวเนียน: (438-360 ล้านปี) มักเป็นหินแปรเกรดต่ำ ประกอบด้วยหินฟิลไลต์ หินชีสต์ และหินเชิร์ต พบมากทางตะวันออกของจังหวัด บริเวณเขาตะเกาคว่า และทางตะวันตกของจังหวัดบริเวณเขาโบสถ์ และเขาดิน อายุของหินได้จากการเปรียบเทียบกับหินข้างเคียง

หินยุคคาร์บอนิเฟอรัส-เพอร์เมียน: (360-245 ล้านปี) ประกอบด้วยหินทราย หินดินดาน หินเชิร์ต และหินปูน พบบริเวณเขาหนองหงส์ เขาขางแร และเนินเล็ก ๆ ทางตะวันออกของอำเภอแกลง อายุของหินบอกได้จากซากดึกดำบรรพ์ (fossil) ฟิวซิลินิด พบไม่กลายเป็นหินในหินเชิร์ต บ้านวังแก้ว อำเภอแกลง และพบซากดึกดำบรรพ์ทะเลลึก ชนิดเรดิโอลาเรีย ในหินดินดานที่เขาวังจิก ทางตอนเหนือของอำเภอแกลง

หินยุคไทรแอสซิก-ครีเทเชียส: (245-66.5 ล้านปี) ตั้งแต่บริเวณเขาคอก เขาหนองคลั่ง เขาวง เขาสูงไพรวัน เขาคูก เป็นต้น หินเหล่านี้ประกอบด้วยหินปูน เป็นส่วนใหญ่ แสดงถึงสภาวะแวดล้อมการสะสมตัวในทะเลตื้น เมื่อ 245-210 ล้านปี ในยุคไทรแอสซิก ขณะที่ชั้นหินสีแดง (red beds) ประกอบด้วยหินทราย หินทรายแป้ง หินดินดาน และหินกรวดมน เป็นตะกอนที่สะสมตัวบนบก มีลักษณะเทียบเคียงได้กับกลุ่มหินโคราช ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 210-66.5 ล้านปี ในยุคจูแรสซิก-ครีเทเชียส

1.2 หินอัคนี (Igneous rocks)

หินอัคนีที่พบมากในเขตจังหวัดระยอง คือ หินแกรนิต ซึ่งจัดเป็นหินอัคนีแทรกซอน (Intrusive rock) หรือหินอัคนีระดับลึก (Plutonic rock) ปรากฏเป็นหินอัคนีมวลไพศาล (Batholith) ครอบคลุมพื้นที่มากกว่า 100 ตารางกิโลเมตร และมีรากฐานหยั่งลึกลงไปจนไม่สามารถกำหนดได้ หินปรากฏให้เห็นที่เขายายดา เขาระปรอก เขาชะเมา เขาพระบาท และบริเวณชายหาดเช่นลานหินขาว เป็นต้น หินแกรนิตระยองมักมีเนื้อหยาบ เนื้อดอก จัดเป็นหินแกรนิตชนิดไบโอไทต์-มัสโคไวต์ แกรนิต มีสายแร่ควอตซ์แทรกอยู่มากมาย การหาอายุโดยวิธีกัมมันตรังสี ด้วยวิธี Rb/Sr ได้ อายุ 221 ± 11 ล้านปี ในยุคไทรแอสซิกตอนต้น

หินอัคนีพุ (Extrusive rocks) หรือหินภูเขาไฟ (Volcanic rocks) พบเห็นได้ทางตะวันออก และตอนเหนือของอำเภอแกลง ประกอบด้วยหินแอนดีไซต์ หินโรโอไลต์ และหินทัฟฟ์ ซึ่งเกิดในกระบวนการเดียวกันกับการเกิดหินอัคนีแทรกซอน หินภูเขาไฟมีอายุอยู่ในยุคเพอร์โม-ไทรแอสซิก หรือราว 245 ล้านปี

2. พื้นที่ลอนคลื่น (Undulating terrain) และตะพักลำน้ำ (Terraces)

มีระดับความสูงระหว่าง 50-10 เมตร เป็นพื้นที่ราบไม่สม่ำเสมอ มีการลดระดับสูงต่ำ เนื่องมาจากการผุพังของหินที่รองรับด้านล่างและการลดระดับลงของทางน้ำ พื้นที่ดังกล่าวปกคลุมด้วยตะกอนยุคควอเตอร์นารี มีอายุตั้งแต่ 2 ล้าน-10,000 ปี หรือตะกอนสมัยไพลสโตซีน ที่เกิดจากการกัดเซาะของทางน้ำที่ทำให้หินผุแล้วแตกออกกระจายตัวอยู่ตามพื้นผิวและลาดเขา ประกอบด้วย 1) ตะกอนเศษหินเชิงเขาและลาดเขา ที่เป็นการผุพังอยู่กับที่ของหินที่อยู่ในพื้นที่นั้น มีความต่อเนื่องของชั้นหินอยู่ด้านล่าง มีชั้นดินเคลย์ปนทรายมีจุดประสีแสดและสีแดง เป็นชั้นลูกรัง บางบริเวณมีศิลาแลงเป็นแถบแข็งอยู่ชั้นบนสุด 2) ตะกอนผุพังและสึกกร่อน สะสมตัวในที่ราบลอนคลื่น ตะพักลำน้ำ และหน้าผาชายฝั่ง เป็นพวกกรวด ทราย และดินเคลย์ บางบริเวณมีชั้นลูกรัง ถ้าเป็นบริเวณหินแกรนิตจะมีชั้นทรายของหินแกรนิตถูกพัดพามาสะสมตัวเป็นระยะสั้น ๆ มีการชะล้างตามความลาดเอียงของพื้นที่และบางบริเวณผุพังอยู่กับที่ เช่นหน้าผาริมทะเลตั้งแต่บ้านพลาดถึงคลองน้ำตก บริเวณทางตะวันตกของอำเภอปลวกแดง และกิ่งอำเภอนิคมน้ำจืด ส่วนด้านตะวันออกของอำเภอแกลงเป็นตะกอนทรายแป้งที่ผุพังมาจากหินฟิลไลต์ มีกรวดและทรายปนเล็กน้อย

3. ที่ราบตะกอนน้ำพา (Alluvial plain)

เป็นที่ราบมีเนินเขาและตะพักลำน้ำโอบล้อม มีทางน้ำสายใหญ่ไหลผ่านกลางพื้นที่ เช่นคลองใหญ่ และแม่น้ำประแสร์ และมีทางน้ำสายย่อยอีกหลายสาขาไหลผ่านหุบลงสู่ที่ลุ่ม มีการสะสมตะกอนจนกลายเป็นที่ราบ เรียวยาวไปทางต้นน้ำและกว้างออกทางตอนล่างที่เชื่อมต่อกับชายฝั่งทะเล มีระดับความสูงของพื้นที่ตั้งแต่ 20 เมตรลงมาจนถึงต่ำกว่า 10 เมตร ตะกอนที่สะสมตัวในบริเวณนี้ เป็นตะกอนสมัยไพลสโตซีน ประกอบด้วยตะกอนร่องน้ำ

จำพวกทราย กรวด และดินเคลย์ สะสมตัวในแนวราบทำให้ทางน้ำตื้นเขิน บางบริเวณเปลี่ยนสภาพกลายเป็นที่ราบ ตะกอนอีกพวกได้แก่ตะกอนน้ำพา ที่ถูกทางน้ำพัดพามาและสะสมตัวรวมกันในที่ลุ่ม ประกอบด้วยกรวดทราย และ ดินเหนียว สลับชั้นกันหลายชั้น ชั้นบนสุดเป็นทรายแป้งและทรายเม็ดละเอียดปนสารอินทรีย์ซึ่งเกิดจากการสะสมตัว ในช่วงน้ำหลากท่วมทั้งสองฟากของคดิ่ง ทรายในกลุ่มนี้มีการนำไปใช้เป็นวัสดุก่อสร้าง

3. พื้นที่ชายฝั่งทะเล (Coastal area)

มีการสะสมตะกอนโดยน้ำทะเลที่เคยไหลท่วมเข้ามาทั้งในอดีตในช่วงสมัยโฮโลซีน (10,000 ปี – ปัจจุบัน) ประกอบด้วยแนวหาดทรายสลับ lagun ที่ราบน้ำขึ้นถึงที่มีป่าชายเลนปกคลุม ตะกอนที่สะสมตัวในพื้นที่ชายฝั่งทะเล มีแบ่งออกได้เป็น ตะกอนหาดทราย รวมถึงหาดทรายโบราณและปัจจุบัน มีหลักฐานของแนวชายฝั่งโบราณบริเวณที่ น้ำทะเลรุกเข้ามาและสะสมตะกอนได้ไกลสุดในตัวเมืองระยองนั้น ห่างจากชายฝั่งปัจจุบันประมาณ 8 กิโลเมตร ขึ้น ไปทางทิศเหนือ มีความสูงประมาณ 2 เมตร หาดทรายเหล่านี้สะสมตัวโดยคลื่นจากน้ำทะเลโบราณ เมื่อ 6,000 ปีที่แล้ว ซากหอยและเพียงในหาดทรายที่บ้านหัวไทร (2 กม. ทางตอนเหนือของจังหวัดระยอง) หาอายุโดยวิธีคาร์บอนด์ 14 ได้ประมาณ 4,250±70 ปี ก่อนปัจจุบัน ส่วนหาดทรายปัจจุบันอยู่ด้านนอกเป็นแนวยาวต่อเนื่องกัน นอกจากนี้ยัง ประกอบด้วยตะกอนลากรูนที่ลุ่มหลังหาดและที่ลุ่มระหว่างหาด รวมถึงตะกอนที่ราบน้ำขึ้นถึง ซึ่งสะสมตะกอนจากการขึ้นลงของน้ำที่ไหลเข้ามาตามลำน้ำที่เชื่อมต่อกับทะเล ปัจจุบันชายฝั่งทะเลของจังหวัดระยองยาวประมาณ 100 กิโลเมตร

4. พื้นที่เกาะ (Island)

พื้นที่เกาะในเขตจังหวัดระยอง มีเกาะที่ใหญ่ที่สุดได้แก่ เกาะเสม็ด นอกนั้นเป็นเกาะขนาดเล็ก เช่น เกาะกูดี้ และหมู่เกาะมัน เป็นต้น ลักษณะหินที่ปรากฏในพื้นที่เกาะเหล่านี้ เป็นกลุ่มหินแปรยุคพรีแคมเบรียน (อายุมากกว่า 570 ล้านปี) ประกอบด้วยหินชีสต์ ชนิดต่าง ๆ ที่พบได้บริเวณหมู่เกาะเสม็ด หมู่เกาะเกาะกูดี้ และเกาะ ปลาตีน ส่วน ในหมู่เกาะมันต่าง ๆ พบเห็นหินแกรนิตยุคไทรแอสซิก อายุ 211 ล้านปี ที่แทรกคั่นเข้าไปในหินแปร จำพวกหินชีสต์ ยุคไซลูเรียน-ดีโวเนียน ซึ่งมีอายุแก่กว่า จึงพบเห็นหินดังกล่าวปะปืดทับอยู่บนหินแกรนิตได้หลายบริเวณ หมู่เกาะต่าง ๆ ในจังหวัดระยอง มักมีแนวปะการังใก้ลชายฝั่ง ซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพ จนกลายเป็นแหล่งที่มีการดำ น้ำชมปะการังและทัศนียภาพใต้ทะเล ที่เป็นแหล่งกิจกรรมการท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของประเทศไทย

พิบัติภัยธรณีวิทยา (Geo-Hazard)

พิบัติภัยธรณีวิทยาเป็นภัยหรือความเสียหายที่เกิดในพื้นที่นั้นๆ โดยมีสาเหตุความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางธรณีวิทยา ทั้งที่เกิดเองโดยธรรมชาติ และการกระทำของมนุษย์ เช่นแผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด แผ่นดินไหว แผ่นดินถล่ม น้ำท่วม การทรุดตัวของพื้นที่ และการกัดเซาะชายฝั่งทะเล พบัติภัยธรณีที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและอาจเกิดขึ้นในจังหวัดระยอง คือ 1) น้ำท่วม 2) การกัดเซาะชายฝั่ง และ 3) ดินถล่ม เป็นต้น

น้ำบาดาล (Ground water Resources)

สภาพอุทกธรณีวิทยาของจังหวัดระยองประกอบด้วยหินร่วนและหินแข็ง ทำให้มีสภาพน้ำบาดาลแตกต่างกันออกไป ประกอบด้วย

1) แหล่งน้ำบาดาลในหินร่วน น้ำบาดาลเกิดในส่วนที่เป็นช่องว่างระหว่างตะกอน ประกอบด้วยตะกอนทรายชายหาด ที่ราบตะกอนน้ำพา และแหล่งเศษหินเชิงเขา

2) แหล่งน้ำบาดาลในหินแข็ง ประกอบด้วย ชั้นน้ำหินชั้นกึ่งหินแปร ชั้นน้ำหินปูน ชั้นน้ำหินแปร ชั้นน้ำหินแกรนิต และหินไนส์

คุณภาพน้ำบาดาลในหินแข็งและหินร่วนบริเวณที่ราบตะกอนน้ำพาส่วนใหญ่จะมีคุณภาพทางเคมีและกายภาพอยู่ในเกณฑ์การบริโภคได้ตามมาตรฐานน้ำบาดาลที่จะใช้บริโภคได้ ตาม พรบ.น้ำบาดาล 2520

คุณภาพน้ำกร่อย น้ำเค็มส่วนใหญ่ จะเกิดในบริเวณที่ราบริมฝั่งทะเลตั้งแต่อำเภอเมืองไปถึงอำเภอแกลง น้ำเค็มจะอยู่ลึกลงไปจากบริเวณที่มีชั้นทรายชายหาด บริเวณที่ราบลุ่มปากน้ำของแม่น้ำซึ่งเป็นป่าชายเลนจะได้น้ำที่มีคุณภาพกร่อยถึงเค็ม

การพัฒนาใช้น้ำบาดาลขึ้นมาใช้ในจังหวัดระยอง ถูกจำกัดด้วยปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากคุณสมบัติของชั้นน้ำที่ไม่เหมาะสมในการกักเก็บน้ำไว้ในปริมาณมาก นอกจากนี้ด้านคุณภาพน้ำโดยเฉพาะน้ำเค็มก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งในการพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ ดังนั้นถึงแม้ว่าจะมีการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ขึ้นมามากมายหลายโครงการ และมีความต้องการใช้น้ำจำนวนมาก น้ำบาดาลก็ไม่สามารถพัฒนามาใช้เพื่อช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำได้

อย่างไรก็ตามน้ำบาดาลที่มีอยู่ถึงแม้จะมีปริมาณไม่พอเพียงสำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ แต่น้ำบาดาลก็ยังคงเป็นแหล่งน้ำจืดที่สำคัญต่อการอุปโภคบริโภค ทำสวนหรือการปลูกสัตว์ขนาดเล็กของประชาชน

การใช้น้ำบาดาลอย่างประหยัดและก่อให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุดและสามารถใช้ต่อไปได้ในระยะยาวนาน โดยแหล่งน้ำไม่เกิดการสูญเสียทางคุณภาพและเกิดการปนเปื้อนจากมลพิษจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดำเนินการ

ทรัพยากรแร่ (Mineral Resources)

แหล่งแร่พลวง : บริเวณเชื่อมต่อระหว่างเขาน้ำตกและเขาวงศ์ เขตติดต่อระหว่างอำเภอแกลง จังหวัดระยอง กับอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ได้หยุดการผลิตไปในปี พ.ศ. 2526 แหล่งแร่บริเวณนี้พบเป็นแร่พลัด สะสมตัวร่วมกับกรวดขนาดใหญ่ของแร่แคลซิโดนี ในร่องน้ำเก่าบริเวณที่ราบเชิงเขา และที่ราบลุ่มระหว่างเนินเขาเตี้ย และยังพบแหล่งแร่แบบสายแร่และกระเปาะแร่ ในสายแร่ควอตซ์-พลวง แทรกในโพรงหรือรอยแตกของหินปูนและหินดินดานยุคไทรแอสซิก หรือระหว่างแนวสัมผัสของชั้นหิน

แร่เฟลด์สปาร์: ตำบลบ้านฉาง อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง เป็นสายแร่เพกมาไทต์ในหินแกรนิตเนื้อหยาบ แร่เฟลด์สปาร์เป็นชนิดไมโครไคลน์ ซึ่งเกิดแบบยึดประสานตัวกับแร่ควอตซ์คล้ายตัวหนังสืออิบรูโบราณ (Graphic texture) คุณภาพแร่บริเวณนี้ใช้ผสมทำเนื้อดินหรือน้ำยาเคลือบสำหรับเครื่องปั้นดินเผาชนิดขาวได้ ปัจจุบันได้หยุดการพัฒนาและดำเนินการไปแล้วเช่นกัน

ทรายแก้ว: พบอย่างกว้างขวางในภาคตะวันออก ตั้งแต่จังหวัดระยองถึงตราด แหล่งทรายแก้วที่จังหวัดระยอง อยู่ที่ตำบลชากพง อำเภอแกลง แหล่งทรายอยู่ในที่ราบชายทะเล ห่างจากชายหาดประมาณ 400 เมตร ยาวหลายกิโลเมตร โดยทั่วไปชั้นทรายช่วงบนค่อนข้างบริสุทธิ์มีมลทินเจือปนน้อย ชั้นทรายช่วงล่างมีมลทินแร่หนัก โดยเฉพาะแร่เหล็กมากขึ้น แหล่งบริเวณนี้ยังคงเป็นแหล่งทรายแก้วเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง ทรายแก้วที่มีแร่หนักผสมส่งขายโรงงานทำขวดเบียร์ หรือแก้วสี ทรายคุณภาพสูงที่มีแร่หนักน้อยมักใช้สำหรับอุตสาหกรรมผลิตแก้วใสและแก้วเจียรนัย

แร่ดินขาว: ในจังหวัดระยองพบที่อำเภอแกลง ความบริสุทธิ์ของแหล่งแร่แปรเปลี่ยนจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง แหล่งดินขาวมีกำเนิดจากการผุพังของหินชีสต์ โดยทั่วไปมีคุณภาพชนิดดินเป็นดินทนไฟ ถ้าดินมีสีเขียวหรือเขียวอ่อน สามารถใช้ทำเครื่องปั้นดินเผาชนิดที่ไม่ต้องการสีขาว เช่นกระเบื้องปูพื้น หรือกระเบื้องมุงหลังคา แหล่งเขาลำพวน ตำบลกองดิน อำเภอแกลง มีรายงานการสามารถใช้ทำเครื่องปั้นดินเผาชนิดมีสีขาวได้

แหล่งแร่หนักมีค่า: ชายหาดมาบตาพุดเป็นชายหาดที่มีแร่หนักสะสมตัวตลอดแนว แร่ที่พบมากได้แก่ ทัวร์มาลีน เซอร์คอน และอิลเมไนต์ ส่วนแร่รูไทล์ ภูโคซีน และ โมนาไซต์ พบบ้างเล็กน้อย นอกจากนี้พบแร่ดีบุก อะนาเทส ซิโนไทม์ โทแพส การ์เน็ต ไพไรท์ แมกนีไซต์ ซิเดอไรต์ และออลเทอร์ไรต์ ในปริมาณน้อยมาก

ทรัพยากรหิน (Rock Resources)

หินที่ใช้ในการก่อสร้างของจังหวัดระยองได้แก่หินแกรนิตและหินปูนในเขตจังหวัดระยอง

หินแกรนิต: หินแกรนิตเพื่อการก่อสร้าง อยู่ที่บริเวณหมู่ที่ 3 ตำบลห้วยโป่ง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง โดยเป็นประธานบัตรของบริษัท อิตาเลียน-ไทย ดีเวลอปเม้นท์ จำกัด(มหาชน) ซึ่งหินชนิดนี้มีคุณสมบัติ สามารถนำไปรวมในมวลของหินถนน (Road aggregate) และใช้เป็นวัสดุรองพื้น (Base หรือ Subbase) ของชั้นถนนได้ดี หรือนำไปใช้เป็น วัสดุหินทิ้ง (Embankment) ของคันเขื่อน

หินปูน: เป็นหินปูนยุคไทรแอสซิก อยู่ที่แหล่งหินเขาสุขไพรวัง ตำบลกองดิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ซึ่งเป็นเขตรอยต่อระหว่างจังหวัดระยองและจันทบุรี แหล่งหินเขาสุขไพรวัง มีการระเบิดและข่อยหินเพื่อไปใช้ในการก่อสร้างมานานกว่า 30 ปี